

Rigsdagstidende.

1857. Forhandlingerne paa Landstinget. № 68.

Tiende Session.

31te Møde.

Mandagen den 23de Novbr.

(Fortsat.)

Lehmann (fortsat): Her er jo mangfoldige andre Forfrister om, hvad der tør bygges og hvad der ikke tør bygges, hvorledes Grunden skal være, og hvorledes det skal konstateres isorveien, at Fordringerne ere fyldefigjorte, forinden der maa bygges; alt det har jo ikke det Allermindste at bestille med, om det enten er Kjøbenhavn eller Frederiksberg eller Hvidovre; der er jo aldeles ikke Tale om Andet, end at Eierne af Grundene ikke kunne benytte dem paa den og den Maade, forinden de have opfyldt de og de Betingelser. Ja, nu kan man undersøge i det Enkelte, om disse Betingelser ere retfærdige, om de ikke gaae Eierne for nær; men det er Spørgsmaal, som ikke rager hverken Kjøbenhavn eller Hvidovre, de rager alene vedkommende Eier. Jeg har forrige gang hørt et eneste Ord om, at der i den Henseende skulde være gaaet dem for nær; jeg finder, at de foreslaaede Bestemmelser ere rigtige og retfærdige. Der er i Henhold til Mindretallets Indstillinger foretaget enkelte Lempelser, som jeg med Justitsministeren og det ærede Thing er enig om uden Ulempe kunne optages. Vilde man gaae videre med at undersøge de opstillede Betingelsers Billighed og Retfærdighed, saa maatte Udvalget have haft en ganske anden Opgave, nemlig at undersøge det Forhold, hvort disse Beboere staae til det Sogn, hvortil de forinden høre, eller til det Sogn, som man havde en vag Idee om, at de for Fremtiden kunde komme til at høre

til; det maatte man, som sagt, have undersøgt ved Siden af, at man undersøgte, hvorvidt de opstillede Betingelser ere rigtige og retfærdige, og et Beviis for, at Vedkommende ere enige med os dert, er for mig, at de ikke have fremsøgt Noget derimod. Men hvad vilde Folgen blive af, at man udsatte Loven, at man istedetfor at tage § 3 saaledes, som den foreligger, eller istedetfor at indskrænke det Ord „Beboere“, som jo ikke kan sige Andet end de enkelte Beboere, altsaa ogsaa dem, der nu boe paa Grændsen, og som kunne have sættes Interesse af den Foranstaltning, som man foretager lige paa Grændsen, til „Beboerne af det paagjældende District“ og sige, at dem skulde de Foranstaltninger paahvile, som alene foretages for deres egen Skyld — jeg siger, hvad vil Folgen blive, dersom denne Lov udsattes og, vel at mærke, ikke til næste Aar, men til Noget, som kan være mange Aar, som ganske bestemt vil være mangfoldige Aar, dersom ikke Regjering og Rigsdag gribe ind, og som ialtsald kun staaer i en ganske løs Forbindelse med en eneste §? Den vil være, at den Scandale fortsættes, som vi Alle, Kjøbenhavnere og ikke-Kjøbenhavnere, have omtalt som en Scandale i en Række af Aar, idet vi navnlig have henvist til Alt, hvad der foregaaer paa Blågaard, hvor Byggeaarskiftet først besatte sig, og hvor vi ikke blot i æsthetisk Henseende, men ogsaa med Hensyn til Cholera, med Hensyn til Bekvemmelighed, sund og ordentlig Tilværelse for menneskelige Væsener, see Folgerne deraf. Dette vil fortsættes, uden at det staaer i Nogens Magt at forhindre det, det vil fortsættes i en lang Række af Aar, og det veed navnlig Enhver, som har seet en af vore Kjøbstæder. Det er si. Ex. en uendelig let Sag forinden en Bygning er op-